

Co mě tedy přivedlo k problematice ritualizace smrti a umírání v revoluci roku 1848? Na jedné straně to byl zájem o téma v českém prostředí netradiční a vlastně neznámé, na straně druhé to byly praktické důvody. Abych se postupně dostal do vědeckější polohy úvodního textu, začnu nejprve krátce praktickými okolnostmi svého rozhodnutí věnovat se tomuto tématu. Do doktorandského studia jsem byl přijat na základě ambiciózně znějícího projektu "Česká společnost v roce 1848". Tento široký název skýtal mnoho možností k naplnění. Jistě bych mohl psát o politickém vývoji české společnosti během několika měsíců daného roku. Také se nabízí širší společenský vývoj, který by neakcentoval pouze politickou rovinu této epochy, ale který by se zaměřil i na obecnější otázky politizace národního kolektivu, emancipace jednotlivých společenských skupin, na jejich role a participaci během tohoto neklidného období.

Osobně jsem však byl v jakési "teoretické euforii" zaujat problematikou každodennosti. V takovém rozpoložení jsem byl přesvědčen, že naplní mé disertační práce bude každodennost revoluce roku 1848, spojená s uchopením a popsáním revoluční kultury tohoto období. V průběhu práce a během různých prezentací takto široce pojatého projektu jsem si ovšem postupně uvědomoval, že tento úkol je nad mé síly, že se jedná o předsevzetí ne pro několik málo let doktorandského studia, ale spíše o celoživotní projekt. Postupně jsem tak svůj záměr revidoval a omezoval, až v konečné fázi